

vide noget af. Nogen Tid efter fik Borgmesteren i Randers et Brev, saa vidt jeg ved fra den højtærede Minister — jeg tror ikke, det var fra Generaldirektøren — med Forespørgsel, om man da vilde yde 20,000 Kr. dertil. Det vilde man selvfølgelig heller ikke under disse Omstændigheder, og da man saa ikke kunde faa de 20,000 Kr., ændrede man, som det vil erindres, ved 3die Behandling Forslaget til, at Randers Kommune skulde give et Tilskud af 10,000 Kr. Ja, jeg ved ikke, om det blev foreslaaet i Fjor; men det er vist paa det foreliggende Finanslovsforslag. Forudsat, at dette Tilskud paa 10,000 Kr. gives af Randers Kommune, foreslaas det saa at ombygge Pakhuset, saaledes som det var Tanken i Fjor; men hvis de 10,000 Kr. ikke falde, vil man bygge til, men ganske vist ikke saaledes, at det kommer til at ligge umiddelbart ud til Vejen.

Maa jeg sige, at det forekommer mig, at den Maade at handle paa, gøre Tilbud paa og kræve Tilbud af en Kommune smager lidt for meget af en Maade at handle paa, som jeg ikke vil betegne med det Udtryk, jeg finder passende. Byraadet har paa den anden Side, for at faa den Ordning af Sporene det ønsker, tilbudt de Grunde, det har paa Haanden. Det var altsaa de 80,000 Kr. Men saa mente det i Kraft af Udtalelser fra Generaldirektoratet, at man maaske kunde komme over det ved et Magelæg eller noget saadant; saa kunde Jernbanen til Gengæld afstaa til Byraadet en Byggeplads mellem Varehuset og Vestergade, som Jernbanen aabenbart ikke har nogen Brug for; den ligger hen med al Slags Ros og har ligget saaledes i mange Aar uden at være til synderlig Nytte, undtagen naar en eller anden lejer den til Oplagsplads for et eller andet. Af det eksproprierede Areal længst Vester ude i Engene vilde desuden Byraadet have 7 Tdr. Land, som vare eksproprierede for 2,000 Kr. pr. Td. Land; det blev altsaa 14,000 Kr. Beregner man den anden Plads til 11,000 Kr., vil det med et rundt Tal blive ca. 25,000 Kr., som man kunde trække fra de 80,000 Kr. Paa den Maade vilde Randers Kommunes Offer blive 55,000 Kr., for at faa Sporene lagte saaledes, som de ere tjente med det i Byen og dens Opland. Det, synes jeg, ikke er et saa ringe Tilbud; men det har man altsaa ikke kunnet gaa ind paa.

Ved en Skrivelse, som fremkom til Byraadet i Forsommeren, sagde man derimod, at den Plan, som forelaa, vilde ikke blive ændret. Man vilde ikke købe de

paagældende Grunde. Men vilde Kommunen købe dem og skænke dem til Statsbanerne gratis, vilde man dog ikke have noget mod at tage imod dem; saa velvillig var man dog. Men man vilde ikke lægge Sporene ud paa dem. Ja, man vilde maaske ændre Planen saaledes, at Sporene bleve lagte derud; men saa skulde Kommunen betale det helt og fuldt. Naar Kommunen blot vilde lægge Grundene til og betale Sporene, saa kunde den faa det, som den ønskede. Noget Vederlag vilde man ikke gaa ind paa at give derfor. Afstaa noget af de Arealer, man havde erhvervet, for det, man opnaaede ved Kommunens Tilbud, fandt man ikke, der var nogen Anledning til. Saaledes staar altsaa Sagen. Hvad det vilde være kommet til at koste Kommunen, er jo ikke til at sige, og hvad Sporene vilde have andraget, kunne vi ikke saa nøje skønne over, men mindst 100,000 Kr. vilde det være blevet, rimeligvis 150,000 Kr., plus de 10,000 Kr. paa det foreliggende Forslag, saa det var ikke blevet nogen ganske billig Historie, og det er da kun rimeligt, at Kommunen vilde have en Fordel, som svarede dertil.

Jeg overlader til ærede Medlemmer at bedømme dette Forhold, særlig til Repræsentanterne for det omliggende Opland, og navnlig for den østre Del af Viborg Amt, som vil faa meget længere til Stationspladsen, end de have haft før. De Egne, de repræsentere, ville faa betydelig vanskeligere ved at komme til Randers Banegaard, hvis det Projekt, som nu foreligger, bliver gennemført paa den Maade, det er udarbejdet af Generaldirektoratet. Det har ikke desto mindre faaet Ministeriets Tilslutning. Jeg haaber dog, at man vil komme til at tage den Sag under nøjere Overvejelse og ændre den saaledes, at Randers By og Opland i nogen Grad kunne være tjente dermed.

Det var et Stykke Administrationspraksis. Jeg skal nu komme ind paa et andet Stykke, som forekommer mig adskilligt grellere. Randers Havn sorterer jo under Ministeriet for offentlige Arbejder, staar altsaa under dette Ministeriums Værge og Tilsyn. Jeg skal nævne et Eksempel paa, hvorledes dette Værge ytrer sig, hvilke Følger det har for Randers. Der eksisterer en Overenskomst fra 1895 mellem Havnudvalget og Statsbanedriften. Jeg har her en Genpart af denne Overenskomst, som tydeligt siger, hvorledes Udgiften skal fordeles, naar der lægges Spor paa Randers Havns Grund. Overenskomsten er approberet af Ministeriet